

sker dem, der har med integrationsarbejdet at gøre, den tilsvarende arbejdsro og fred.

Der var end ikke noget i ministerens tale, som vakte anstød i CD, og det hilser jeg da med glæde, og jeg håber, at dagens kommende forespørgsler kan forløbe på tilsvarende måde.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at komplimentere ministeren for nedsættelsen af den såkaldte tænketank, hun har foreslået for nogle måneder siden. Der er gode navne i, og det lover godt. CD foreslog for ½ år siden, at der skulle nedsættes en kommission. Det afviste ministeren dengang.

Nu har vi så fået en tænketank – kald det udvalgt, kald det kommission eller hvad som helst, det er helt i orden. Det er kompetente mennesker, og det, at de ikke er flere, end de er – bare de er dygtige – lover godt. Jeg synes, vi skal afvente, hvad de har at komme med, før der skal foretages noget nyt.

Så har der været meget tale om danskheden og om, hvorvidt vi er et multikulturelt samfund eller ej. Hr. Knud Erik Hansen sagde meget udmærket, at det er vi selvfølgelig, og det har jeg sagt så mange gange. Det vil jeg gerne vise i dag på en måske lidt ny måde.

Jeg havde den ære at være til stede ved vor dejlige dronning Ingrid's begravelse for nogle få uger siden. Jeg står her med programmet for denne begravelse. Den foregik i Roskilde Domkirke, som er bygget i en blanding af romansk og gotisk stil. Den store flotte altertavle er såmænd importeret fra Antwerpen.

Højtideligheden startede med, at Københavns Drengekor sang Palestrinas motet »Sicut cervus desiderat«. Jeg ved ikke, hvor dansk navnene eller titlen lyder. Så sang vi en salme skrevet af M. Rinckart, som er oversat til dansk i 1740. Så talte den kongelige kofessionarius. Jeg ved ikke, om det udtryk er en dansk opfindelse.

Så spillede Det Kongelige Kapel Peter Tjajkovskijs 6. symfoni Pathétique, adagio-satsen. Så kom velsignelsen. Den er fra Fjerde Mosebog og er altså ren jødedom. Og så sang hele kirken amen, hvormed de altså udtrykte sig på hebraisk. Så sang vi derefter en salme af M.A. von Lövenstern, og den blev oversat til dansk i 1740.

Det hele sluttede med, at domorganisten spillede præludium og fuga i C-dur af Johann Sebastian Bach. Så blev der i øvrigt flaget på halv med det dejlige Dannebrog, og ingen har endnu påstået, at korset i vort flag er Danish design. Sådan blev altså dronning Ingrid's begravelse til-

rettelagt af gode danske mænd, som gerne har villet give hende en dansk begravelse.

Så vil jeg gerne sige noget om det antal, vi bliver om nogle år. Fru Pia Kjærsgaard var inde på, at Danmarks Statistik skulle have oplyst, at vi blev et antal på 762.000 i 2020. Jeg står her med Berlingske Tidende fra den 5. november, hvor der netop refereres til en offentliggjort undersøgelse fra Socialforskningsinstituttet, der viser, at også nydanske kvinder føder væsentligt færre børn, end statistikken forudsiger.

Ifølge undersøgelsen føder kvinder af tyrkisk og jugoslavisk oprindelse normalt to børn, hvilket nogenlunde svarer til det danske gennemsnit. Denne tendens får yderligere vægt af en undersøgelse foretaget af kultursociolog Eyvind Vesselbo.

Han mener på den baggrund, at der må gøres op med de hidtidige prognoser. Han kritiserer fuldstændig Danmarks Statistiks materiale som værende en urigtig fremskrivning, og derfor har fru Pia Kjærsgaard heller ikke noget at have dette i.

Med hjælp fra vores udmærkede personale står jeg her med det i hånden, både fra Jyllands-Posten, Aktuelt og Politiken, som ens refererer fru Pia Kjærsgaards ordrette tale på sit landsmøde for et par måneder siden. Det er i fortsættelse af ordvekslingen mellem fru Pia Kjærsgaard og mig – og flere andre deltog i den i formiddag – om, hvad Fru Pia Kjærsgaard har sagt om fremmede.

»Dansk Folkeparti foreslår, at i tilfælde af, at en ung anden- eller tredjegerationsindvandrer gentagne gange begår kriminalitet og ingen opdragelse er mulig, ja, så hjemsendes og repatrieres ikke alene den pågældende, men hele hans familie. Det er det eneste, de har respekt for.« Det sagde fru Pia Kjærsgaard på årsmødet, og hun ville afprøve det i Folketinget.

Nu er der gået 2 måneder, og fru Pia Kjærsgaard har ikke afprøvet det i Folketinget. Det er altså ikke rigtigt, som hun i formiddags påstod, at hun står ved alt, hvad hun siger.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen): Taletiden er udløbet.

Så er det hr. Frank Dahlgaard for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Hr. Arne Melchior anser jeg for at være den største halahippie her i Folketinget.